

ikke lege med længere, som det hedder, saa trækker det sig tilbage. Men det eneste, vi kræver, er at faa Loven tidsbegrænset og faa Bestemmelser vedtaget i Overensstemmelse med dette Lovforslag, som gør det muligt at imødegaa de vanskelige Forhold, som dels kan opstaa og dels fremdeles maa imødegaaes, indtil Forholdene bliver bedre. De fleste af de vanskelige Spørgsmaal er i øvrigt ordnede ved Lov.

**Statsministeren (Zahle):** Det er urigtigt, naar det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) sagde, at Ministeriet vil beholde den Ret, det har ifølge Loven af 7. August 1914, uden nogen Begrænsning i Tid; men herom vil sikkert Indenrigsministeren udtale sig nærmere. Jeg skal kun gøre to Bemærkninger til det ærede Medlem.

Han sagde: Lad det nuværende Ministerium, naar det mener, der bliver begaaet Brud paa den parlamentariske Statsskik af Landstingets Flertal, udskrive Valg; hvis saa Flertallet af Vælgerne slutter sig til Ministeriet, vil Landstinget bøje sig. Jeg ved ikke, med hvilken Kompetence det ærede Medlem optræder paa Landstingsflertallets Vegne, naar han afgiver denne Erklæring. Jeg tror ikke, nogen her er i Stand til med Rette at afgive en saadan Erklæring paa Landstingsflertallets Vegne. Naar et Landstingsflertal, som det nuværende synes at have besluttet, vil gaa udenfor den forfatningsmæssige Forudsætning, paa hvilken det hviler, og handle imod den Forfatnings Aand, af hvilken det er udgaaet, og gøre det i Aar, saa kan man vente sig hvad som helst af det til en hvilken som helst anden Tid; thi at Landstinget skulde kunne gøre det under vanskeligere og for det danske Folk farefuldere Forhold, end det nu gør det, kan ikke tænkes. Og Landstinget er ganske uberettiget til denne Optræden. Thi det nuværende Landstings konstitutionelle Rettigheder er de samme som dem, Landstinget havde efter Forfatningen af 1866. Den nuværende Grundlov indeholder det samme til Betyggelse af Folketingets førende Stilling i vort offentlige Liv, nemlig Regelen om Folketingets overvejende Indflydelse paa Finansloven, som var indeholdt i de tidligere Forfatninger, de samme Bestemmelser, paa Grundlag af hvilke Venstre i mange Aar har kæmpet, ogsaa i en Aarrække med det ærede Medlem fra Ringkøbing i Spidsen, for at sikre Folketinget den overvejende Indflydelse i vort offentlige Liv og den parlamentariske Statsskiks faste og sikre Leje her i Landet. Dette

Forhold er efter den nuværende Forfatning, som det var i vore tidligere Forfatninger, og naar Landstinget nu skrider til at gøre Brud paa denne Statsskik, er det fra Landstingets Side et revolutionært Skridt.

**Indenrigsministeren (Rode):** Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har forenet sig om at paastaa — hvad der dog skulde synes at være umuligt, efter hvad jeg tidligere har sagt i denne Sal i Dag —, at Ministeriet stiller sig afvisende overfor Tanken om Rigsdagens Medvirkning til de overordentlige Foranstaltninger, og at Regeringen nægter at faa Loven tidsbegrænset. Jeg har, hvad der tydelig fremgaar af mine Udtalelser, erklæret mig rede til Forhandling om Lovens Tidsbegrænsning, jeg har selv fremsat den Tanke, der er udviklet i dette Forslag, om, at fra det Øjeblik Afviklingsloven er givet — hvis den f. Eks. blev givet den 7. Marts, da fra denne Dag —, skulde der ikke kunne fremkomme nogen ministeriel Bestemmelse, uden at den blev forelagt for Rigsdagen, saa at Rigsdagen derefter kunde tage Beslutning om dens Bortfald, og saaledes at Landstingets, af det ærede Medlem fra Ringkøbing saa højt vurderede, Ret blev fuldt ud iagttaget derved, at ingen Bestemmelse kunde opretholdes uden Landstingets Tilslutning. Denne Ordning har jeg altsaa erklæret mig rede til at tilvejebringe i de første Uger af Marts. Hvorledes er man da i Stand til at paastaa, at jeg nægter Rigsdagen Medvirkning paa disse Omraader?

Med Hensyn til Tidsbegrænsningen har jeg i Dag kun overfor den Grænse, der er fastsat i Lovforslaget, nemlig Fjortendedagen efter Præliminærfreden, gjort opmærksom paa, at det er Blokadens Ophør, der er det egentlige Kærnepunkt, det, der afgør, om Loven kan siges at være paa-trængende nødvendig eller ikke, og at det derfor burde være Blokadens Ophør, som var bestemmende for Lovens Gyldighed.

Men naar det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt og det ærede Medlem fra Ringkøbing fremsætter disse Paastande, er det jo ogsaa, fordi de nu er blevet ganske enige om at lade alle Slør falde og sige, hvad der er Hensigten med denne Aktion, idet de er enige om at benytte den øjeblikkelige Stilling til at fremvinge Ministeriets Fald. Denne øjeblikkelige Stilling er jo ganske kort den, at hele Rigsdagen har bevilget en Række nødvendige Udgifter, derefter skal Regningen betales, og saa benytter Landstinget sig af sin Uop-